

de mest sikrede socialpædagogiske institutioner, og det vil sige, at hvis vi skal opfylde det, der står her, skal vi jo simpelt hen lave dem til et Fort Knox. Der er desværre nogle, der er nødt til at blive belønnet med en varetægtsfængsling i et arresthus, når de gentagne gange rømmer fra en socialpædagogisk institution. Intentionerne er gode nok, det kan desværre bare ikke lade sig gøre i praksis.

Det fjerde punkt er, om der altid skal foretages en undersøgelse.

Jamen det er igen problemet, at hvis vi lægger noget ind, skal det altid ske. Så mister vi fleksibiliteten. Så flytter vi ressourcerne væk fra der, hvor det er nødvendigt, hen til, at vi altid og gentagne gange skal skære en lige tyk skive salami, og det bliver rutine. Det er det, vi ikke skal have indført hos de unge.

Der skal udarbejdes, siger man, præcise, konkrete og realistiske handleplaner.

Jamen det kan vi jo også kun være enige i.

Så jeg springer helt over til det ottende punkt, hvor jeg igen må konstatere nogle uenigheder. Der står bl.a.: De sikrede institutioner skal herunder kunne specialisere sig til kun at have unge, der er idømt ungdomssanktion.

Jamen hvis institutionerne kun skal have dem, der er idømt ungdomssanktion, må jeg jo igen spørge: Hvad med dem, der ikke er dømt endnu? Hvad med dem, der skal varetægtsfængsles? De kan jo ikke varetægtsfængsles i ungdomsinstitutionerne efter det, der står her, og så er vi jo tilbage til, at nu skal de pludselig pr. definition ind i et rigtigt fængsel, og det vil vi jo helst ikke have.

I næste pind står: Den dømt skal fra sanktionens start have et præcist overblik over hele forløbet.

Ja, men det kræver jo, at der er en samarbejdsaftale, og det kræver jo også, at den unge præcis fortæller, hvad den unge vil, for man kan jo ikke lægge en plan for fremtiden, hvis den unge starter med at bryde planen. Så er man jo også nødt til at have nogle sanktioner, og det kan jo gøre, at en plan skal drejes i forskellige retninger.

Lige en enkelt ting, jeg glemte, og det var det syvende punkt: Der etableres forsøg med forskellige afsoningsformer, herunder weekend- og natinstitutioner.

Det kan jeg godt se en fordel ved. Jeg kunne forestille mig, at det var skrevet under inspiration af hr. Helge Adam Møller, som snakker om weekendfængsler, og som snakker om at vaske

brandbiler osv. Jeg tror bare, at forskellen på det, der står her, og så det, hr. Helge Adam Møller siger, er, at hr. Helge Adam Møller vil have det lagt ind så tidligt, så det er et lille rap over fingrene. Her læser jeg det mere som et alternativ til en meget streng straf og en ungdomssanktion, hvor man efter min mening ikke kan nøjes med at vaske biler.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Jeg tror, at hr. Karsten Nonbo røg ind i en misforståelse. Det er formentlig, fordi jeg har beskrevet det uklart.

Det, der er vores problem med de sikrede institutioner, er, at folk kommer derind, når de sidder i varetægt. Det er den der specielle psykiske situation, man er i, når man venter; man aner ikke, hvad der sker.

Så kommer de første 2 måneder, hvor der skal laves en tilrettelæggelse af, hvad der skal ske bagefter. Så er der nogle, der er rømmet fra et sted, så skal de tilbage dér, og så er der i øvrigt en lang række andre grupper – jeg tror, der er seks-syv forskellige typer af unge, der sidder i en institution, hvor der måske er ti pladser. Det er fuldstændig umuligt at lave en ordentlig socialpædagogisk indsats over for de der ti forskellige typer.

Derfor vil jeg have, at vi i højere grad specialiserer de enkelte institutioner til at klare ungdomssanktionen, efter at man er dømt varetægtssurrogat osv. Det er simpelt hen bare for at få en ordentlig mulighed for, at socialpædagerne kan arbejde.

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Det perspektiv kan jeg jo godt se, og det kræver på en eller anden måde en fælles visitation til de forskellige institutioner, både når man bliver varetægtsfængslet, og når man bliver dømt, og det kan jeg godt se et perspektiv i.

Så er det et spørgsmål, om vi har så mange specielle institutioner, at vi har en for hver, jeg var lige ved at sige slags forbrydelse og en for hver slags sygdom. Det kan godt blive lidt af et problem, og det kan jo blive noget med flytning osv.

Kl. 12.00

Jeg kan godt se ånden i det, jeg kan godt se det praktiske og det positive i ånden, og det bliver noget af en opgave at komme derhenad,